

Rola Rzeczników Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego (2)

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: czwartek, 09, marzec 2017 11:33

Bernadeta Skóbel

Odłony: 952

Do zadań Rzecznika Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego należy w szczególności pomoc w dochodzeniu praw w sprawach związanych z przyjęciem, leczeniem, warunkami pobytu i wypisaniem ze szpitala psychiatrycznego.

Kolejne zadania do wyjaśnianie lub pomoc w wyjaśnianiu ustnych i pisemnych skarg osób uprawnionych, współpraca z rodziną, przedstawicielem ustawowym, opiekunem prawnym lub faktycznym tych osób a także inicjowanie i prowadzenie działalności edukacyjno-informacyjnej w zakresie praw osób korzystających ze świadczeń zdrowotnych udzielanych przez szpital psychiatryczny.

Rozporządzenie w sprawie w sprawie szczegółowego trybu i sposobu działania Rzecznika Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego doprecyzowuje katalog czynności jakie Rzecznik podejmuje w związku z realizacją ustawowych zadań. Są to:

1. przyjmowanie ustnych i pisemnych skarg pacjenta przebywającego w szpitalu psychiatrycznym, skarg rodziny pacjenta, jego przedstawiciela ustawowego lub osoby sprawującej faktyczną opiekę nad pacjentem oraz ocenę zasadności skargi;
2. zapewnienie pacjentowi dostępu do informacji prawnej;
3. pomoc w sporządzeniu i złożeniu skargi do kierownika szpitala psychiatrycznego lub innych instytucji;
4. udzielanie pomocy pacjentowi wypisanemu ze szpitala psychiatrycznego, jeśli skarga została złożona w trakcie pobytu pacjenta w szpitalu psychiatrycznym, a procedura rozpatrywania skargi nie została zakończona;
5. w ramach działalności informacyjno-edukacyjnej organizowanie we współpracy z samorządem pacjentów spotkań mających na celu informację o prawach przysługujących pacjentowi oraz wyjaśnianie pacjentowi, jego rodzinie, przedstawicielowi ustawowemu lub opiekunowi prawnemu lub faktycznemu wątpliwości, w szczególności związanych ze skierowaniem i przyjęciem do szpitala psychiatrycznego, stosowaniem środków przymusu oraz postępowaniem leczniczym.

Rzecznik, z własnej inicjatywy, powinien dokonywać oceny przestrzegania praw pacjentów, w szczególności w odniesieniu do pacjentów:

1. przyjętych do szpitala psychiatrycznego bez zgody;
2. wobec których zastosowano przymus bezpośredni;
3. niezdolnych do wyrażenia zgody lub stosunku do przyjęcia albo leczenia;
4. przebywających w szpitalu psychiatrycznym na mocy orzeczenia sądowego o zastosowaniu środka zabezpieczającego.